

ARGUMENTOWAĆ (7) *vb impf*

a nagłosowe oraz *o* jasne; *e* prawdopodobnie jasne (*tak argument*).

praes 2 sg argumentujesz (1). ◊ 3 sg argumentuje (1). ◊ *praet* 3 sg m argumentował (1). ◊ *con* 3 sg m -by argumentował (2). ◊ *part praes act* argumentując (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dowodzić, uzasadniać [*argumentari Lac sr*] (7) : Potym się w gadaniu żobopolnym mamy ćwiczyć/ przez ktore co w ktoreykolwiek rzeczy prawdziwego albo fałszywego ieft/ łatwo argumentując y rokując wynaiduiemy. *KwiatKsiąż* I; *MycPrz* II B2v; *CzechRozm* 44; kiedyby X. A. przyczyny/ ktore Ewanieliftowie przypominają/ wważał/ nigdyby tak nie argumentował *NiemObr* 89, 47; Takci bracie powiedam/ źle argumentuiefz *KlonWor* 77.

argumentować od czego (1): Náošťátek K. K. od mieyfcá argumentuie/ piżąc/ iż Antychryft mieżkánie fwe/ miał záfádzić ná píałku-. *NiemObr* 173.

Synonim: dowodzić.

Cf ARGUMENTOWANIE, [ARGUMENTUJĄCY]